

DRODZY RODZICE!

Nauka w domu to możliwość realizowania rodzinnych projektów, oraz słowna informacja zwrotna pod adresem dziecka, budująca świadomość jego własnych postępów, zasobów i potrzeb rozwojowych.

Praca dziecka z zeszytem czy wypełnianie tzw. kart pracy nie powinny być podstawową formą aktywności dzieci podczas pobytu w domu.

Szanowni Rodzice, w tej nietypowej sytuacji, wychowawcy i nauczyciele Państwa dzieci wciąż wypełniają swoje zadania, chociaż w zmienionej formie. Pozostają otwarci na współpracę z Wami. Cały czas za pośrednictwem przekazywanych zadań, inspiracji, uwag, mają wpływ na proces rozwoju Państwa dzieci.

Rodzice odgrywają wyjątkową rolę w rozwoju dziecka:

- ☐ ustanawiają relację opartą na czułości i przywiązaniu, których nie można zastąpić niczym innym,
- ☐ wspierają ciągły proces uczenia się dziecka w każdej codziennej sytuacji, w którą się ono zaangażuje,
- ☐ jeśli nawet z powodu obowiązków zawodowych lub z innych przyczyn przebywają z dzieckiem w ograniczonym czasie, to i tak mają więcej okazji do wchodzenia z nim w interakcję czy wspierania jego rozwoju niż jakakolwiek inna osoba dorosła, w tym nauczyciele i specjaliści.

Każda rodzina, dysponując niezbędną pomocą i zasobami, może wspierać uczenie się i rozwój swojego dziecka. Małe dzieci najlepiej uczą się poprzez codzienne doświadczenia i interakcje ze znajomymi osobami oraz w znanych im sytuacjach.

Rodzicu, pozostając w domu, zwróć uwagę na istotne aspekty wspierające rozwój małego dziecka, przede wszystkim na:

1. Atmosferę spokoju, radości – w kontaktach z dzieckiem zachowaj spokój i optymizm – komfort psychiczny rodzica jest elementem wspierania jego rozwoju, rozsądnie i odpowiedzialnie przekazuj informacje na temat obecnej sytuacji, bądź z dzieckiem w kręgu jego zainteresowań, dostarczaj sobie i dziecku okazji do przeżywania radości, odprężenia, komfortu fizycznego i psychicznego.
2. Strukturę dnia – w obecnej sytuacji dzieci nie uczęszczają do placówek opiekuńczo-edukacyjnych, a co najmniej jeden z rodziców nie chodzi do pracy, dlatego w domach panuje inny porządek dnia. Uporządkuj, zaplanuj i omów w rodzinie nową strukturę dnia. Zarówno dziecku, jak również jego rodzicom pomaga powtarzalność i przewidywalność zdarzeń, w miarę stała struktura organizująca życie rodziny.
3. Aktywność – poszukuj nowych możliwości zapewnienia dziecku aktywności stosowanych do jego wieku, potrzeb i zainteresowań. Angażuj dziecko w codzienne rutynowe czynności rodziny: sprzątanie, gotowanie, wspólne posiłki, pranie. Wszystkie codzienne sytuacje są okazją do poznawania najbliższego otoczenia – nauki nowych pojęć, relacji między przedmiotami, funkcji przedmiotów. Pomóż dziecku odkrywać bogactwo domowego środowiska, obserwując, co przyciąga jego uwagę i wzbudza ciekawość. Codzienne czynności są dobrą okazją do uczenia się.

4. Czas na zabawę – baw się razem z dzieckiem, bądź jego partnerem w zabawie, zadbaj o dobry kontakt/interakcję, zejdź do poziomu dziecka, by mieć z nim kontakt wzrokowy i emocjonalny, wykorzystuj zabawy z naprzemiennym uczestnictwem w aktywności (raz ty, raz ja).

5. Odpowiedni dobór zabawek i wspólnego działania – podążaj za zainteresowaniem dziecka, oferuj mu wybór, pomagaj dyskretnie, by pozwolić dziecku odnosić sukces.

6. Komunikację – więcej czasu spędzanego razem z dzieckiem w domu to okazja do wzmocnienia więzi emocjonalnej i społecznej, budowania relacji a także rozwijania komunikacji z dzieckiem i wspierania jego rozwoju językowego.

Warto pamiętać, że:

- ☐ naturalne środowisko i rutynowe czynności rodziny mają ogromną i często niedocenianą wartość edukacyjną dla maluchów,
- ☐ wszystkie codzienne czynności w rodzinie wspierają rozwój małego dziecka poprzez powtarzalność i przewidywalność,
- ☐ przewidywalność ułatwia angażowanie się dziecka w kontakt z ludźmi i przedmiotami sprzyjając jego rozwojowi i opanowaniu różnych umiejętności,
- ☐ codzienne czynności pozwalają także na zamianę ról między dzieckiem a opiekunem, czyli naprzemiennie dawanie i otrzymywanie.

Codzienna i ciągła interakcja ułatwia proces tworzenia więzi między dzieckiem a rodziną. Proces ten, nazywany bezpiecznym przywiązaniem do bliskich dorosłych, zwykle rodziców, prowadzi do rozwoju empatii, zaufania i dobrostanu.